

[Skatteministeren]

gen har opnået? Er det, hr. Stavad vil, at vi skal løse Danmarks problemer med øget grænsekontrol i en tid, hvor der i EF arbejdes for det stik modsatte, nemlig en mere fri passage også for private personer over grænserne? Det var i hvert fald den tanke, der slog ned i mig, da jeg hørte hr. Stavad.

Jeg kom under hr. Stavads indlæg til at tænke på, at ved sønderjydernes besøg i København i marts 1890 skrev J. Ottosen sin berømte hyldestsang til danskheden i Slesvig: »Det haver så nyligen regnet«, hvor en af stroferne lyder: »De kan spærre med farver og med pæle«. Det indtryk, man godt kunne få af hr. Stavads indlæg, er, at han tror, at problemerne kan løses ved at spærre med farver og med pæle. Udviklingen går imod mere åbne grænser, men hr. Stavad har åbenbart ingen hast. Hr. Stavad tror tilsyneladende på, at vi kan isolere os. Men som Johan Ottosen afsluttede sin sang: »Det har slet ingen hast for dem, som tror.«

Men det tror jeg nu det har, og det er vigtigt at understrege, at når det har hast med at få løst nogle af disse problemer, så er det ikke, fordi Danmark formelt-juridisk tvinges af EF. Men vi har en national egeninteresse i at forhindre, at der skabes store problemer som følge af en omfattende grænsehandel.

Derfor vil jeg godt afvise, at det forslag, regeringen her har fremsat, er en hovsaløsning. Der er tale om et meget velovervejet forslag, der skal ses som led i en bevidst strategi for Danmarks tilpasning til EF's indre marked.

Jeg kan i øvrigt bekræfte over for hr. Stavad, hr. Jens Thoft og hr. Skrumsager Skau, at regeringen er i gang med et analysearbejde, der står umiddelbart foran sin afslutning. Det analysearbejde tager netop sigte på at lægge op til en strategi for Danmarks tilpasning på dette område til EF's indre marked.

Hr. Stavad var inde på, at det er en meget klem situation, Danmark står i på det her felt, og det er jeg fuldstændig enig med hr. Stavad i. Det er ikke så enkelt, at man bare kan sige, at nu skal Danmark gå om bord i EF-Kommissionens forslag til afgiftsharmonisering uden tanke for, hvad der må være en fornuftig dansk skatte- og afgiftspolitik. Vi er nødt til at tage hensyn til, at vi har en særlig dansk skattestruktur, at vi har nogle særlige problemer med et – det tror jeg i øvrigt alle er enige om – overbelastet indkomstskattesystem. Og vi har behov for

i de kommende år at reservere ressourcer til at få løst nogle af problemerne i indkomstskattesystemet.

Hvis vi skal løse alle disse opgaver på et og samme tidspunkt, kan det ikke nytte noget, at vi bare halsløst og hovedkulds kaster os ud i en afgiftsharmonisering uden bevidste prioriteringer af, hvordan opgaverne skal løses. På det punkt er jeg helt enig med hr. Stavad.

På trods af hr. Stavads lidt kritiske indledningsbemærkninger må jeg sige, at det ikke får lov at overskygge min glæde over, at hr. Stavad vistnok tilsluttede sig regeringens forslag.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg bliver vist nødt til at forklare mig for skatteministeren, for jeg er da ked af det, hvis han misforstår mig.

Baggrunden for mine kritiske bemærkninger var hr. Aagaards helt ukritiske lobhudning af skatteministeren, fordi han havde handlet hurtigt i denne sag. Det var hurtigt, at vi havde fået fremsat det her lovforslag.

Men ministeren, som altid slår sig for brystet for sin erhvervsvenlighed, har skabt meget store vanskeligheder for el- og radiobranchen på grund af sine uforsigtige udtalelser i begyndelsen af december. Hvis ministeren dengang havde været bare en lille smule hensynsfuld, havde han enten tiet stille eller også ladet sine løfter om afgiftsnedsettelse følge af det forslag, der nu foreligger. I øvrigt kan det ikke have taget lang tid at udarbejde det lovforslag med de bemærkninger, der er dertil.

For min skyld må befolkningen bruge deres penge, som det passer dem, men noget særligt socialt behov for at billiggøre mikrobølgeovne og farveflimmer ser jeg altså ikke.

Til sidst vil jeg tillade mig en kort bemærkning om behovet for afgiftsharmonisering i EF-regi.

I debatten forud for EF-pakkeafstemningen i 1986 blev det anført bl.a. af SF, at det indre marked måtte betyde dramatisk behov for nedsettelse af vore afgifter. Samtlige regeringsmedlemmer stod op og svor ved deres salighed på, at det var der ikke behov for, og at afgifterne var en dansk sag, og at EF-pakken ikke forudsatte harmonisering af afgifterne.

Nu ser vi, at det forholder sig anderledes, og hvis befolkningen har lede ved det politiske sy-